

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18639/2023
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Здравко Тодоровић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Радомир Филиповић, адвокат из ..., ВВ из ..., ГГ из села ... и ДД из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 869/2023 од 14.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 13.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 869/2023 од 14.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 869/2023 од 14.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П 2613/21 од 23.12.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужилац власник катастарске парцеле број 520 њива треће класе у месту званом „...“ од 40,96 ари и катастарске парцеле број 551 њива треће класе од 2,54 ари и врт четврте класе од 9,28 ари у месту званом „...“, обе из листа непокретности број ... КО ..., што су тужени ББ из ... и ВВ из ... дужни да тужиоцу признају и трпе упис овог права у јавним књигама. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је власник катастарске парцеле број 503 њива пете класе у месту званом „...“ од 13,09 ари, уписане у листу непокретности број 330 КО ..., што су тужени ББ, ВВ и ГГ, као законски наследници покојне ЂЂ бивше из ..., дужни да признају и трпе упис овог права у јавним књигама. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је власник 21/1080 катастарске парцеле број 1311 на месту званом „...“ земљиште под зградом од 0,24 ари и воћњак треће класе од 9,16 ари, катастарске парцеле број 1343 у месту званом „...“ земљиште под зградом од 0,09 ари и пашњак шесте класе од 0,98 ари, катастарске парцеле број 3424 у месту званом „...“ земљиште под зградом од 0,12 ари и пашњак шесте класе од 23,08 ари и помоћне зграде на овим парцелама из листа непокретности 129 КО ..., те да се тужени ББ, ВВ,

ГГ и ДД, као законски наследници покојног ЕЕ, бишег из ..., обавезу да трпе упис тог права у јавним књигама.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 869/2023 од 14.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о посебној по члану 404. ЗПП, због потребе разматрања правног питања у интересу равноправности грађана везаног за моменат стицања својине наслеђем у смислу члана 36. Закона о основама својинскоправних односа.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Тужбени захтев за утврђење права својине на непокретностима које су у јавној евиденцији уписане на именима лица за која се тужбом тврди да су умрла, одбијен је из разлога што тужилац није пружио доказе да су тужена лица наследници уписаних власника, те се не може уважити признање тужбеног захтева по одредби члана 3. став 3. ЗПП. Из разлога побијане одлуке произилази да тужбени захтев није одбијен због погрешног тумачења одредбе члана 36. Закона о основама својинскоправних односа, по којој се право својине наслеђивањем стиче у тренутку отварања наслеђа, већ због пропуста тужиоца да суду пружи доказе да су тужени једини законски наследници уписаних власника непокртности и да у вези предметног права својине стоје у материјалноправном односу са тужиоцем.

Из изнетих разлога, у конкретном случају не постоје правна питања због којих би се по напред наведеној законској одредби могло дозволити одлучивање о ревизији као посебној, па је одлука у ставу првом изреке донета на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије као редовне по одредби члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине на непокретностима поднета је дана 13.09.2021. године, вредност предмета спора је по члану 33. став 1. ЗПП је 10.000,00

динара, па како ова вредност не прелази имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије, одлука у ставу другом изреке донета је на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић